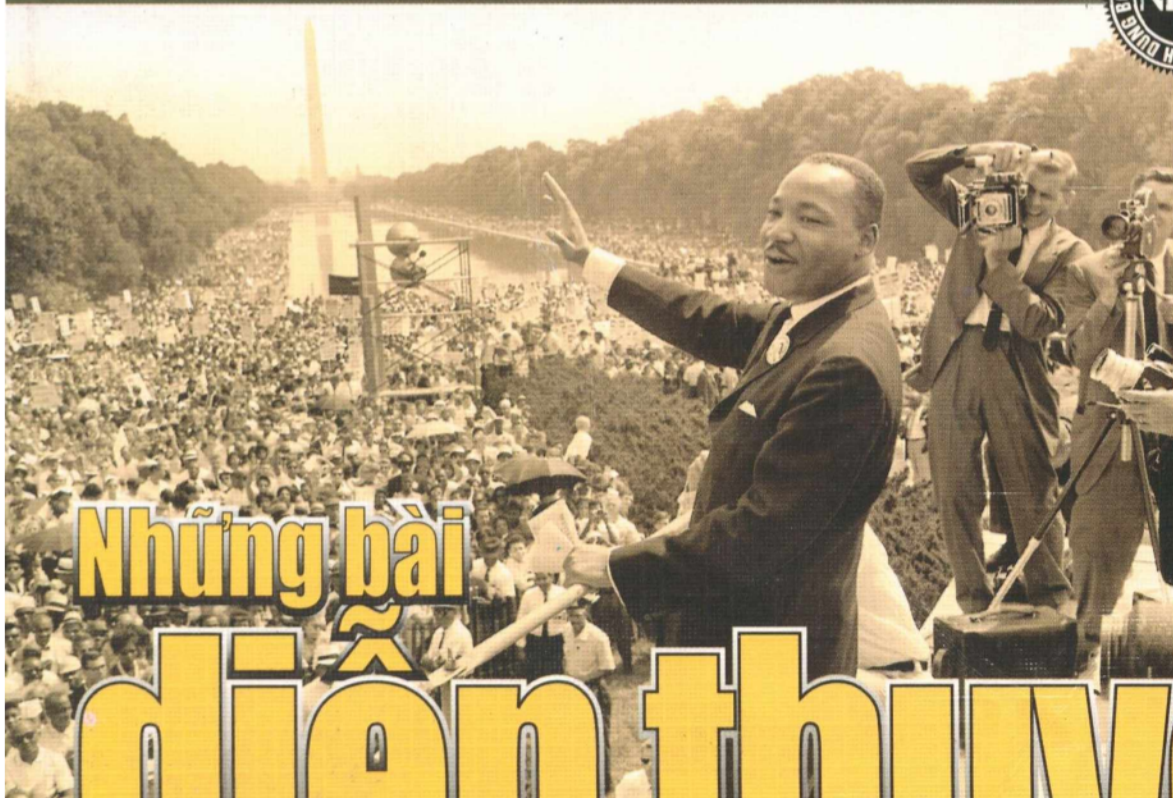

MINH PHƯƠNG - NGHIÊM VIỆT ANH
(biên soạn)

Những bài

diễn thuyết

nổi tiếng nhất thế giới

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG - XÃ HỘI

Những bài diễn thuyết
NỔI TIẾNG NHẤT THẾ GIỚI

MINH PHƯƠNG - NGHIÊM VIỆT ANH

(Biên soạn)

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG XÃ HỘI - 2008

Lời nói đầu

Cuốn sách là một tập hợp các bài phát biểu của các vĩ nhân trong những thời khắc quan trọng của lịch sử, trong những lúc nguy nan, trong thời khắc vinh quang, vui sướng hoặc thậm chí những lúc đau khổ tột cùng. Chúng ta có thể khắc họa lại lịch sử thông qua việc tập hợp lại những bài diễn thuyết mang đậm nét cá tính, có tinh thần rất riêng của các vĩ nhân qua mọi thời đại.

Trong thế giới tinh thần, Sokrates đã tâm sự với chúng ta về vận mệnh của ông, còn Heghen lại trình bày với chúng ta về những hiểu biết của mình v.v... tuy mỗi người trong số họ đề cập đến một vấn đề riêng, nhưng những bài diễn thuyết đó đều thể hiện sự cao thượng, thông minh, hướng đến các vấn đề như cuộc sống tinh thần, bản chất của sự sống.

Từ cuốn sách này, chúng ta sẽ hiểu được cái chết đầy bi kịch của đại đế Seda thời cổ đại, những lời phản đối mạnh mẽ của các nhà tôn giáo trong quá trình cải cách tôn giáo, hoặc chúng ta cũng có thể nhìn thấy hình bóng của những nhà chính trị kiệt xuất trong đại chiến thứ hai như: Rurtherford, Churchil và Degol,... đồng thời, chúng ta cũng có thể cảm nhận được bước đi vững chắc trên con đường đấu tranh cho tự do của những người dũng cảm.

Qua cuốn sách này, độc giả có thể thấy được tài diễn thuyết cũng như tư duy nhạy bén, sâu sắc của các vĩ nhân nổi tiếng thế giới. Mỗi vĩ nhân đang chờ đợi độc giả khám phá, cảm nhận.

Do trình độ chuyển tải sinh ngữ có hạn, người biên soạn không tránh khỏi sai sót, kính mong độc giả lượng thứ cho!

PHẦN I

TIẾNG NÓI CỦA TỰ DO

Tuổi thọ của một đất nước không thể dùng số năm để xác định được, mà nó cần phải được xác định bằng đời sống tinh thần của nhân loại. Chính vì thế mà ở đây tôi muốn một lần nữa nói đến một cách toàn diện tinh thần của nước Mỹ.

MỘT NGÀY ĐỂ TIẾNG XẤU ĐẾN VẠN NĂM

Franklin Roosevelt
(Mỹ)

Thưa ngài phó tổng thống, ngài nghị trưởng và các ngài nghị viên thượng viện và nghị viện:

Hôm qua ngày 7 tháng 12 năm 1941, một ngày để lại tiếng xấu đến vạn năm, đó là ngày mà Hợp chủng quốc Hoa Kỳ bị không quân của Nhật Bản bất ngờ tấn công.

Hợp chủng quốc của chúng ta lúc đó đang ở trong trạng thái hòa bình với Nhật Bản, theo những yêu cầu của phía Nhật, chúng ta vẫn tiếp tục tiến hành đối thoại với chính phủ và thiên hoàng của nước họ và vẫn có hy vọng về việc duy trì được sự ổn định trên biển Thái Bình Dương. Trên thực tế, sau khi không quân Nhật tấn công vào đảo Oahu khoảng một giờ, đại sứ của Nhật Bản tại nước ta cùng với các đồng sự đã gửi cho Quốc vụ khanh của chúng ta thư phúc đáp chính thức, lá thư mà gần đây Mỹ gửi cho Nhật. Tuy trong lá thư phúc đáp đó có nói rằng hình thức đàm phán ngoại giao như hiện nay không có hiệu quả gì, nhưng trong lá thư hoàn toàn không có hàm ý nào nhắc đến chiến tranh hoặc tiến công vũ trang.

Chúng ta cần phải lưu ý một điều rằng: Do khoảng cách giữa Hawaii với Nhật Bản, nên cuộc tấn công lần này chắc chắn đã được vạch kế hoạch từ nhiều ngày hoặc nhiều tuần trước đó. Trong quá trình vạch kế hoạch, chính phủ Nhật đã dùng những biện pháp gian

đối, những tuyên bố không chính xác để tỏ ra muốn duy trì hòa bình nhưng về thực chất họ đã lừa dối chúng ta.

Cuộc tiến công vào đảo Hawaii hôm qua đã tạo nên những tổn thất vô cùng cho lớn cho hải quân Mỹ. Tôi lấy làm tiếc khi phải nói với các vị rằng có rất nhiều người Mỹ đã bỏ mạng. Theo một báo cáo thì rất nhiều thuyền của Mỹ giữa bờ biển Sanfrancisco và Honolulu đã bị các loại ngư lôi tấn công.

Hôm qua, chính phủ Nhật Bản đã phát động cuộc tiến công với Malaisia.

Đêm qua, quân đội Nhật đã tấn công vào Hồng Kông. Đêm qua, quân đội Nhật đã tấn công vào đảo Guam. Đêm qua, quân đội Nhật đã tấn công vào quần đảo Philippin. Đêm qua, người Nhật đã tấn công vào đảo Wake. Sáng sớm nay người Nhật đã tấn công vào đảo Midway.

Chính vì vậy nên người Nhật đã có được một thế tiến công bất ngờ trên toàn bộ khu vực Thái Bình Dương. Những chuyện xảy ra trong đêm và ngày hôm nay đã cho thấy điều đó. Nhân dân Hợp chủng quốc chúng ta đã hình thành nên những ý kiến riêng, đồng thời họ cũng hiểu rất rõ rằng chuyện này có quan hệ đến sự an toàn của quốc gia và sự tồn tại của chính bản thân họ.

Với tư cách là tổng tư lệnh lực - hải quân, tôi đã ra chỉ thị áp dụng mọi biện pháp để phòng vệ cho chúng ta.

Nhưng, cả đất nước chúng ta sẽ mãi mãi nhớ rõ đến tính chất của cuộc tiến công lần này.

Bất kể là phải dùng bao nhiêu thời gian để chiến thắng được âm mưu xâm lược đã được vạch sẵn này, nhân dân Mỹ với sức mạnh chính nghĩa của mình nhất định sẽ giành được thắng lợi tuyệt đối.

Bây giờ tôi có thể nói một cách chắc chắn rằng, chúng ta không chỉ cần phải nỗ lực lớn nhất để bảo vệ chính mình mà chúng ta còn phải cố gắng để đảm bảo cho một trường hợp bội tín bội nghĩa sẽ không làm hại chúng ta thêm một lần nữa. Tôi nói vậy và tin tưởng rằng điều đó đã thể hiện được ý chí của quốc hội và nhân dân.

Những hành động dối địch đã tồn tại. Những lời nói gian dối đã khiến cho nhân dân, lãnh thổ, lợi ích của chúng ta đang bị đe dọa.

Hãy tin tưởng vào lực lượng vũ trang của chúng ta, dựa vào quyết tâm kiên định của nhân dân ta, chúng ta chắc chắn sẽ giành được thắng lợi, thượng đế sẽ giúp chúng ta!

Tôi muốn quốc hội tuyên bố rằng: Từ ngày chủ nhật mừng 7 tháng 12 năm 1941, khi Nhật bản tiến hành những hành động tấn công vô nguyên cớ và đê tiện đối với chúng ta, Hợp chủng quốc Hoa Kỳ và Nhật Bản đã ở vào trạng thái chiến tranh, không thể để mất "Ngọn lửa thần thánh được".

Từ năm 1789 cho đến nay, mỗi lần một vị tổng thống Mỹ nhậm chức, người dân lại có một nhiệm vụ mới đối với quốc gia.

Khi Washinton nhậm chức, nhiệm vụ của nhân dân đó là sáng lập và gây dựng nên một quốc gia.

Còn khi Lincol nhậm chức, nhiệm vụ của nhân dân đó là duy trì quốc gia đó, tránh cho nó bị chia rẽ ngay từ trong nội bộ.

Còn hôm nay, nhiệm vụ của người dân chính là cứu lấy quốc gia và chế độ của nó, tránh cho nó bị tan rã bởi những yếu tố bên ngoài.

Đối với chúng ta, do sự việc phát sinh quá nhanh, đến bây giờ đã là lúc để chúng ta tạm dừng lại và suy nghĩ, nghĩ lại xem trong lịch sử chúng ta đã từng chiếm lĩnh những vị trí nào, nhìn lại bản thân chúng ta xem bây giờ chúng ta có thể đóng một vai diễn gì. Nếu như chúng ta không làm như vậy chúng ta sẽ trở nên chậm chạp và sẽ gặp những nguy hiểm thực sự.

Tuổi thọ của một đất nước không thể dùng số năm để xác định được, mà nó cần phải được xác định bằng đời sống tinh thần của nhân loại. Tuổi thọ của con người trung bình là 70 năm, có những người thì sống lâu hơn, nhưng có người lại sống ngắn hơn. Nhưng tuổi thọ của một quốc gia lại hoàn toàn phụ thuộc vào ý chí sinh tồn của nó.

Có rất nhiều người hoài nghi về điều đó. Một số người cho rằng: dân chủ chính là một loại chính thể và một chế độ sống, nó chịu sự hạn chế và chế ước một cách thần bí của con người. Xuất phát từ

